

denrigsministeren fremhævede under arbejdet med L 162, at allerede gældende love og bestemmelser var tilstrækkelige til at håndhæve loven.

ad §§ 8, 9 og 10

Bestemmelserne er med enkelte redaktionelle ændringer identiske med de ændringsforslag, der blev vedtaget ved 2. behandling af L 162.

I forhold til regeringens forslag indebærer de en stramning af bestemmelserne vedrørende mærkning af tobaksvarer, idet det ikke er nok at gøre opmærksom på, at tobaksrygning er sundhedsskadelig, og at lade denne oplysning være en standardpåskrift på tobaksprodukter. Såvel tobaksprodukter som reklamer må forsynes med skiftende advarsler, der oplyser om, på hvilken måde tobak er helbredsnedbrydende.

ad § 11

Forbudet mod at afholde udgifter til tobak over statslige budgetter blev vedtaget i form af et ændringsforslag ved 2. behandling af L 162 og er i øvrigt identisk med det af Socialdemokratiet stillede ændringsforslag til finanslovsforslaget 1987.

I betragtning af, at tobak er den alvorligste sygdomsfremkaldende faktor i vort miljø (alene ca. 3.100 lungekræfttilfælde om året), forekommer det urimeligt, at det offentlige tilskynder til rygning.

ad §§ 13 og 15

I krafttrædelsesdato 1. juli 1988 er valgt af hensyn til muligheden for at nå at indrette særlige rygelokaler på visse arbejdspladser. Tidspunktet for revision af loven bør være ca. 3 år efter dens ikrafttræden.